Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΡΟΔΙΤΕΣ,,

Τοῦ εἰδικοῦ συνεργάτου μας
κ. ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Νῖκος Κούνδουρος δὲν τὴν κέρδισε τὴν μάχη. Ἡ ταινία πῆρε βραβεῖα στὸ φεστιβὰλ τοῦ Βερολίνου καὶ στὸ φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης, πῆρε διακρίσεις καὶ χρήματα καὶ δόξα γιὰ τοὺς δημιουργούς της, ἀλλὰ ὁ Νῖκος Κούνδουρος θὰ πρέπει νὰ κατάλαβε ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ τὰ «πράγματα» δὲν πῆγαν καλὰ ὅπως τὶς ἄλλες φορές. Κάτι ἔφταιξε, γιατὶ οἱ «Μικρὲς Ἀφροδίτες» δὲν εἶναι τὸ καλλίτερό του δημιούργημα.

Πῶς ὅμως ὁ Κούνδουρος ἔφτασε μέχρι τὶς «Μικρὲς Ἀφροδίτες»; Ποιὰ ἦταν μέχρι τώρα ἡ πορεία του στὸν Ἑλληνικὸ κινηματογραφικὸ χῶρο; Ἀπὸ ποῦ ξεκίνησε καὶ πῶς διήνυσε τὸν δρόμο τὸν δύσκολο, τὸν δυσανάλογα δύσκολο, τοῦ Ἕλληνα καλλιτέχνη, μὲ τὴν μέχρι ἐγκλήματος κρατικὴ ἀστοργία, γιὰ νὰ φτάση στὴν παγκόσμια ἀναγνώριση; Δὲν θἄταν ἄσκοπο νὰ τὸ ποῦμε μὲ συντομία.

Ξεκίνησε ἀπ' τὴν ζωγραφικὴ στὸ ἀτελιὲ τοῦ Τσαρούχη. Ἐγκατέλειψε τὸν χρωστῆρα καὶ τὸ χειμῶνα τοῦ 1954, σὰν συνέταιρος στὴν κινηματογραφικὴ ἑταιρεία «Ν. Κούνδουρος, Δέσποινα Σκαλοθέου καὶ Σία», κάνει τὴν πρώτη του κινηματογραφικὴ ἐμφάνιση μὲ τὴν ταινία «Μαγικὴ Πόλη».

Παρουσιάζει μαζὶ μὲ τὸ δυνατό του ταλέντο καὶ δυὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔμελλε νὰ παίξουν σπουδαῖο ρόλο στὴν κατοπινὴ ἐξέλιξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου: Τὴν Μαργαρίτα Λυμπεράκη στὸ σενάριο καὶ τὸν Θανάση Βέγγο στὴν ἠθοποιΐα. Ἀκόμα γιὰ τὴν ἱστορία ἀναφέρω ὅτι βοηθὸς σκηνοθέτου ἦταν ὁ μετέπειτα «μεγάλος» τοῦ Ἑλληνικοῦ σινεμὰ Βασίλης Γεωργιάδης(!) καὶ βοηθὸς ὀπερατὲρ ὁ Γρηγόρης Δανάλης (Α' βραβεῖον φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν φωτογραφία στὸν «Οὐρανὸ» τοῦ Τάκη Κανελλοπούλου 1962). Ἡ ταινία, ποὺ «μιλοῦσε» γιὰ τὴν σπουδαία θέση ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πάρη ὁ δημιουργός της στὸν κινηματογράφο μας, ἀπέσπασε εὐμενέστατες κρίσεις στὸ φεστιβὰλ Βενετίας τοῦ 1954.

Τέλος ἡ μουσικὴ τοῦ Χατζηδάκη ποὺ τὴν συνώδευε, ἔγινε γνωστή... πέντε χρόνια ἀργότερα, μὲ τὸ δημοφιλέστατο τραγουδάκι «Πῶς τὸν λὲν τὸν ποταμό»... Στὸ φεστιβὰλ τῆς Βενετίας τοῦ 1956 ἡ Ἑλλὰς ἐκπροσωπεῖται πάλιν ἀπὸ ταινία τοῦ Κούνδουρου, τὸν πασίγνωστο «Δράκο». Ἀποτέλεσμα δουλειᾶς μιᾶς ἀνήσυχης καλλιτεχνικῆς ἰδιοσυγκρασίας μὲ κατασταλαγμένες ὡστόσο ἀπόψεις, ἡ δεύτερη ταινία τοῦ Κούνδουρου ἀποτελεῖ τὴν πλέον παρεξηγημένη ταινία στὸ φεστιβὰλ Βενετίας: Ἀπὸ κακὴ τακτικὴ τῶν διοργανωτῶν, δὲν ἐξετυπώθησαν ἐγκαίρως οἱ ὑπότιτλοι, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ταινία, ἡ ὁποία εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπιλεγῆ μέσα στὶς 14 ποὺ θὰ ἐπάλαιαν γιὰ τὴν τελικὴ κρίση (καὶ μάλιστα μόνη αὐτὴ παμψηφεὶ) νὰ μὴν πάρη καμιὰ διάκριση, ποὺ τόσο τῆς ἄξιζε, παρὰ μόνο ἐνθουσιώδεις ὁμολογουμένως κριτικές. Ὡστόσο προσέφερε ἕναν καταπληκτικὸ Ντῖνο Ἠλιόπουλο, καὶ φυσικά, ὅπως καὶ ἡ προηγουμένη, οἰκονομικὸ βούλιαγμα γιὰ τὸν δημιουργό της. Ταινία, ποιότητος, παρέμεινε ἀπρόσιτη γιὰ τὸ καθυστερημένο Ἑλληνικὸ κοινό, καὶ προβάλλεται μόνο σὲ λέσχες....

Στὰ 1958 ὁ Νῖκος Κούνδουρος παρουσιάζει τὸ φίλμ του «Οἱ Παράνομοι», ποὺ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ καλλίτερο φίλμ του. Ἡ ταινία, δεῖγμα τοῦ ἀνήσυχου δημιουργοῦ της, μὲ νευρώδη σκηνοθεσία καὶ ἀξιόλογο σενάριο γραμμένο ἀπ' τὸν ἴδιο, ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα στὸ φεστιβὰλ Βερολίνου τοῦ ἔτους. Ἡ Κριτικὴ διεπίστωσε ἄλλην μίαν φορὰν τὸ ταλέντο τοῦ Κούνδουρου. κι' ὁ ἴδιος, παρὰ τὴν ἐκ νέου οἰκονομικὴ ἀποτυχία, ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ γυρίζη ταινίες...

Στὰ 1961 παίρνει τὸ πρῶτο βραβεῖο στὸ φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν ταινία του «Τὸ Ποτάμι». Μαζὶ μὲ τὴν ἐπίσημη ἀναγνώριση μιὰ νέα πίκρα γιὰ τὸν δημιουργό: Ἡ ταινία ἀκόμη δὲν ἔχει προβληθεῖ στὴν Ἀθήνα, οὔτε σὲ καμμιὰ πόλη τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ λόγοι εἶναι ἁπλοὶ ὅπως ἐμάθαμε. Ὅταν οἱ παραγωγοὶ τοῦ φίλμ εἶδαν ὅτι ἡ ταινία εἶχε μόνον καλλιτεχνικὴ ἀξία κι' ὄχι ἐμπορική, ἀνέθεσαν σὲ ἕναν ἄλλον σκηνοθέτη νὰ κάνη τὸ «μοντάζ» ἀπ' τὴν ἀρχή! Τὰ «σκέτς» ἔτσι ποὺ ἀπήρτιζαν τὸ φίλμ καὶ ποὺ εὐφυέστατα ὁ Κούνδουρος ἀνεμείγνυε κρατώντας τὸν θεατὴ στὴν διέγερση, ἔγιναν τώρα ἄτονες «μελὸ» ἱστοριοῦλες. Δικαίως ὁ Κούνδουρος ἀρνήθηκε νὰ δεχτῆ μιὰ τέτοια προβολή, ποὺ θὰ ἦταν μιὰ καθαρὴ... προσβολή... Καινούργια οἰκονομικὴ ἀποτυχία....

Δὲν ξέρω ἂν κανένας ἄλλος ἄνθρωπος στὴν θέση τοῦ Κούνδουρου δὲν θὰ τὰ εἶχε ὅλα παρατήσει, δὲν θὰ τὰ εἶχε ὅλα στείλει στὸ διάβολο, καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ καλό της καὶ θἄχε «πάρει τῶν ὀμματιῶν του» ... Γιατὶ καμιὰ πίκρα δὲν εἶναι σὰν αὐτήν, νὰ μὴν σοῦ ἀναγνωρίζουν ἀπ' τὴν πατρίδα σου ἐκεῖνο ποὺ ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἀναφέρει σὰν τιμή σου. Ὁ Κούνδουρος ἔχασε μιὰ περιουσία στὸν Ἑλληνικὸ κινηματογράφο καὶ τοῦ προσέφερε μόνον ἐπιτυχίες, καὶ μάλιστα ἐπιτυχίες παγκοσμίου ἀκτινοβολίας. Καὶ κάτι ἀκόμη ποὺ κανένας ἄλλος Ἕλληνας σκηνοθέτης δὲν τὸ κατώρθωσε μέχρι τώρα: Ξεκίνησε μὲ ἐπιτυχία, ἀπ' τὴν ἀρχή, ἡ πρώτη του ταινία σημάδεψε τὸ δρόμο του: Ἕνα δρόμο γεμάτο δόξα καλλιτεχνική. Ἀλλά... Ἀλλά... ὅταν τώρα πιὰ μιλᾶς γιὰ τὸν Κούνδουρο, μιλᾶς γιὰ τὸν μεγαλύτερο Ἕλληνα σκηνοθέτη ἀπὸ καταβολῆς Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου, πολλὲς σκάλες πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς μέχρι σήμερα γνωστούς, πάνω ἀκόμα κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν Κακογιάννη, κι' ἔχεις φυσικά, τεράστιες ἀπαιτήσεις. Ὅταν ἕνας σκηνοθέτης μπορεῖ νὰ στέκεται ἄξια πλάϊ στοὺς «μεγάλους» τοῦ εἴδους στὸν Εὐρωπαϊκὸ καὶ τὸν παγκόσμιο κινηματογράφο, οἱ ἀπαιτήσεις σου εἶναι ἀνάλογες.

Ἔτσι, κατακρίνω σήμερα τὸν Κούνδουρο γιὰ τὶς «Μικρὲς Ἀφροδίτες»: Δὲν εἶναι φίλμ ἀντάξιό του. (Αὐτὰ φυσικὰ γιὰ τὸν Κούνδουρο μόνον, κι' ὄχι γιὰ ἕναν ὁποιονδήποτε Ἕλληνα σκηνοθέτη. Γιατὶ γιὰ ἕναν ἄλλον θὰ ἦταν κάτι πιὸ πάνω κι' ἀπὸ ἀριστούργημα...). Ἡ ταινία στηρίχθηκε ὅλη στὴν φωτογραφία: Μ' αὐτὴ καὶ μόνο θέλησε ὁ σκηνοθέτης νὰ δώση τὸ «Κατὰ Δάφνη καὶ Χλόην» τοῦ Λόγγου. Καὶ ἡ φωτογραφία εἶναι ἄψογη, τί λέω εἶναι καταπληκτική, κάτι τὸ ἀσύλληπτο. Ἔχει ὅμως ἕνα μειονέκτημα: Δὲν ὑποβάλλει, καὶ μάλιστα δὲν ὑποβάλλει τὸν ἐρωτισμό, βασικὸ στοιχεῖο τοῦ φίλμ. Οἱ φωτογραφίες θαυμάζονται σὰν καλοτραβηγμένα κάδρα, σὰν μιὰ ἀνεπανάληπτη σειρὰ «κάρτ—ποστάλ» καὶ φεύγουν ἔτσι χωρὶς ν' ἀφίνουν τίποτα. Ὕστερα ἔγινε μιὰ κακὴ ἐκλογὴ συμβόλων. Τί θέλει νὰ πῆ μὲ τὰ προσωπεῖα, ἂν ὄχι νὰ ὑποβάλη μιὰ κατάσταση «σατύρων» (γιὰ νὰ ἀποδώση κι' ἐδῶ τὸ ἐρωτικὸ στοιχεῖο;). Καὶ γιατὶ ἄραγε νὰ πρέπει νὰ ἀνατρέξουμε στὶς ἐγκυκλοπαίδειες γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε; Τὸ σύμβολο στὸν κινηματογράφο πρέπει νὰ «μιλάη» μόνο του, νὰ ἔρχεται σὰν φυσικὴ συνέπεια κι' ὄχι νὰ «βγαίνη μὲ τὸ τσιγκέλι»....

Ὅλα τὰ πιὸ πάνω βέβαια ὅπως ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἐτόνισα, μόνο γιὰ τὸν Κούνδουρο, ποὺ οἱ ἀπαιτήσεις ποὺ τοῦ ἔχει τὸ κοινὸ εἶναι τεράστιες. Γιατὶ ἡ ταινία δὲν παύει οὔτε ἐπὶ στιγμὴν νὰ εἶναι «μεγαλοφυής». Γιὰ ὅποιον θέλει καθαρὸ κινηματογράφο, γιὰ ὅποιον ἀκόμη θέλει θὰ θαυμάση Κούνδουρο, (λίγο πεσμένο βέβαια, ἀλλὰ πάντως Κούνδουρο), ἡ ταινία θὰ προσφέρη.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ φίλμ, ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ μουσικὴ τοῦ Μαρκοπούλου, πρωτότυπη καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ φίλμ, καὶ ἡ ἑρμηνεία: Καλοὶ ὁ Ἐμμανουὴλ καὶ ἡ Προκοπίου, θαυμάσιος ὁ Ζαννῖνο, ὁ «ἀρχηγὸς» τοῦ μπουλουκιοῦ, χωλὸς ἀλλὰ γραφικώτατος, καὶ καταπληκτικοὶ στὴν κυριολεξία οἱ νεαροὶ ἑρμηνευταί, ὁ Βαγγελάκης Ἰωαννίδης καὶ ἡ Κλεοπάτρα Ρώτα. Ἄνισο τὸ μοντὰζ τοῦ Τσαούλη, τραβάει ἀδικαιολόγητα μερικὰ πλάνα μέχρι τὴν ἐξουθένωση τοῦ θεατοῦ. Τελικά, μιὰ ταινία ποὺ θὰ πρέπει νὰ τὴν δοῦν οἱ φίλοι τοῦ καλοῦ κινηματογράφου.

ΜΙΧ. ΠΑΠ.

Ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος διὰ τὸν Πρόεδρον Κέννεντυ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 4ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σημεῖον τοῦ χρόνου καὶ τῆς αἰωνιότητος, ὅπου θὰ ἐσημειοῦτο ἡ συνάντησις. Ὑπῆρχε κάποια βεβαιὰ ὁμοιότης, μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν. Ἦσαν καὶ οἱ δύο γενναῖοι, πολὺ ἀνθρώπινοι, ἐχθροὶ τῆς ρητορικῆς φρασεολογίας, λιτοὶ εἰς τὴν κλασσικὴν των σκέψιν καὶ εἰς τὸν λόγον, γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ Περικλέους, καὶ κάτι ἀκόμη: Ἀγαποῦσαν τὸ περιβάλλον τῆς οἰκογενείας, ὅπως καὶ τὸν χῶρον τῆς ἱστορίας. Δὲν ἦσαν ἀφηρημένα καὶ κρύα πολιτικὰ ὄντα. Ἀποτελοῦσαν τὸν ἀντίποδα τῶν ἡγετῶν ἐκείνων, ποὺ ἔχουν προβάλει εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς ὑπεράνθρωπα — ἄρα ἀπάνθρωπα — πλάσματα. Ἦσαν καὶ καλοί, συναισθηματικοὶ σύζυγοι, οἰκογενειάρχαι, φίλοι τῶν φίλων των, οἰκεῖοι εἰς ὅσους ἦσαν πλησίον των. Δι' αὐτό, ἦσαν ἀκόμη μεγαλύτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΣΑΝ καὶ οἱ δύο, ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν καὶ ὁ Τζὼν Κέννεντυ. Συνεδυάσθησαν ἔτσι αἱ μορφαὶ των καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς τὸ Πάνθεον τῆς ἱστορίας. Ὄχι μόνον τῆς ἀμερικανικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς παγκοσμίου. Ἰδιαίτερα μάλιστα — ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ βαρύτατα πενθοῦντες Ἀμερικανοὶ νὰ τὸ εἴπω — τῆς ἑλληνικῆς. Οἱ δύο μεγάλοι πολῖται τῆς Βορειοαμερικανικῆς Δημοκρατίας ἦσαν κλασσικοὶ Ἀθηναῖοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ
ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ ΚΟΥΠΑΣΤΑΙ
Σὲ μεγάλη ποικιλία χρωμάτων
ΠΑΛΟΥΜΠΗ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 48, ΤΗΛ. 54-30

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ διὰ τὴν «Ἡμέρα τῶν εὐχαριστιῶν»

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛΙΔΟΣ

των, ὁ πρῶτος ἡμῶν Πρόεδρος κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς πρώτης αὐτοῦ θητείας, καθώρισε τὴν 26ην Νοεμβρίου 1789 ὡς μίαν ἡμέραν εὐχαριστιῶν καὶ προσευχῶν δημοσίᾳ, ἡ ὁποία νὰ τηρῆται διὰ τῆς ἐκφράσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ὕψιστον διὰ τὰ πάμπολλα ἀξιόλογα ἀγαθά του καὶ ἐκάλεσε τὸν λαὸν τῆς νεαρᾶς δημοκρατίας ὅπως ἱκετεύσουν Ἐκεῖνον, ὅπως συγχωρήσῃ τὰ ἐθνικὰ καὶ ἕτερα ἡμῶν ἁμαρτήματα... ὅπως προαγάγῃ τὴν γνῶσιν καὶ λατρείαν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας καὶ ἀρετῆς... καὶ γενικῶς ὅπως χαρίσῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα ἐγκόσμιον εὐδαιμονίαν τόσου βαθμοῦ ὡς Ἐκεῖνος μόνον γνωρίζει καλλίτερον.

Οὕτω ἐπίσης, ἐν μέσῳ τοῦ τραγικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὁ Πρόεδρος Λίνκολν διεκήρυξε τὴν τελευταίαν Πέμπτην τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1863 ὡς ἡμέραν ἀνανεώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν δι' εὐφορίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Γῆς, διὰ τὴν «ἐθνικὴν ἡμῶν ἰσχὺν καὶ ρώμην καὶ δι' ὅλας ἡμῶν τὰς σπανίας λυτρώσεις καὶ εὐλογίας».

Πολὺς χρόνος παρῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πρῶτοι ἄποικοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς βραχώδεις ἀκτὰς καὶ τὰ σκοτεινὰ δάση μιᾶς ἀγνώστου ἠπείρου, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος Οὐάσιγκτων ἔδωσεν εἰς ἕνα νεαρὸν λαὸν τὴν ἐμπειρίαν τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως. Πολὺς χρόνος παρῆλθεν ἐπίσης ἀφ' ἧς ὁ Πρόεδρος Λίνκολν παρέστη μάρτυς τοῦ ἀδελφικοῦ σπαραγμοῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους, καὶ σήμερον ὁ πληθυσμός μας, ἡ ἀφθονία μας καὶ ἡ ἰσχύς μας ἔχουν ὅλα ἀναπτυχθῆ ἐξ ἴσου.

Σήμερον ἀποτελοῦμεν ἓν ἔθνος περίπου 200 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, ἐκτεινόμενον μεταξὺ δύο ὠκεανῶν, ἐπὶ καὶ ἐντὸς τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ βορείως πρὸς τὸν Ἀρκτικὸν, ἓν ἔθνος ἀπολαμβάνον τοὺς καρποὺς μιᾶς ὁλοὲν διευρυνομένης γεωργίας καὶ βιομηχανίας καὶ ἐπιτυγχάνον βιοτικὸν ἐπίπεδον ἄγνωστον εἰς τὴν μέχρι σήμερον ἱστορίαν. Ἀναπέμπομεν τὰς ταπεινὰς ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τοῦτο.

Ἀκόμη, καθὼς ἡ ἰσχὺς ἡμῶν ἔχει ἀναπτυχθῆ, παραλλήλως ἔχουν αὐξηθῆ καὶ οἱ κίνδυνοι εἰς τοὺς ὁποίους εἴμεθα ἐκτεθειμένοι. Σήμερον, ἀναπέμπομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν, ἰδιαίτατα διὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς πίστεως ἅτινα ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοὺς προπάτορες ἡμῶν—διὰ τὴν ἐντιμότητα τῶν σκοπῶν, τὴν σταθερότητα τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ταπεινότητα ἐκ τῶν ὁποίων διεπνέοντο καὶ τὰς ὁποίας ἐπιδιώκομεν νὰ ἀναζητῶμεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὅπως φανῶμεν ἀντάξιοι. Καθὼς ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι μεγαλυτέρα σημασίαν δὲν ἔχουν αἱ ρήσεις, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογή των.

Ἂς διακηρύξωμεν οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Θείαν Πρόνοιαν διὰ τὰς πολλαπλᾶς εὐλογίας—ἂς εὐχαριστήσωμεν ταπεινῶς διὰ τὰ κληροδοτηθέντα ἰδεώδη καὶ ἂς ἀποφασίσωμεν ὅπως τῶν εὐλογιῶν καὶ ἰδανικῶν αὐτῶν μετέχουν καὶ οἱ συνάνθρωποί μας, καθ' ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἕνεκα τούτου τώρα, ἐγὼ ὁ Τζὼν Φ. Κέννεντυ, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, συμφώνως πρὸς τὴν κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Κογκρέσσου ἐγκριθεῖσαν τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1941 καὶ καθορίζουσαν τὴν τετάρτην Πέμπτην τοῦ Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς Ἡμέραν Εὐχαριστιῶν, ὁρίζω τὴν Πέμπτην, 28ην Νοεμβρίου 1963 ὡς Ἡμέραν τῶν Εὐχαριστιῶν τοῦ Ἔθνους.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἂς συγκεντρωθῶμεν εἰς τοὺς ἱεροὺς χώρους καθιερωμένους διὰ λατρείαν καὶ εἰς τὰς οἰκίας τὰς εὐλογημένας ὑπὸ τῆς οἰκογενειακῆς στοργῆς, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὰ δεδοξασμένα ἀγαθὰ τοῦ Ὑψίστου καὶ διακαῶς καὶ ταπεινῶς ἂς προσευχηθῶμεν ὅπως Ἐκεῖνος συνεχίσῃ νὰ μᾶς ὁδηγῇ καὶ νὰ προστατεύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν μέγα καὶ ἀνεκπλήρωτον εἰσέτι σκοπὸν τῆς ἐπιτεύξεως εἰρήνης, δικαιοσύνης καὶ κατανοήσεως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ἀπαλείψεως τῆς ἀθλιότητος καὶ τῶν δεινῶν ὁπουδήποτε ταῦτα ὑφίστανται».

«Μποροῦμε νὰ κερδίσουμε τὸν ἀγῶνα τῆς Εἰρήνης» ἐπίστευεν ὁ Τζὼν Κέννεντυ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ,,

...Δὲν ὑποστηρίζω καμμίαν μαγικὴν ἐλπίδα περὶ αἰφνιδίας τήξεως τῶν χιόνων ἢ περὶ ὡρισμένου δρομολογίου.

Ἀπαιτεῖται φαντασία, ὑπομονή, ἀποφασιστικότης, πρὸ πάντων δὲ προσπάθεια. Διότι μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ καλὰ ὁ κ. Κρούστσεφ τὸν Μάρξ, ἀλλὰ ὁ Μάρξ δὲν ἐγνώριζε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Δὲν εἴμεθα μία ἀτροφικὴ καπιταλιστικὴ κοινωνία, παρακμάζουσα, διαιρουμένη, πίπτουσα. Δὲν ζοῦμε κάτω ἀπὸ ἕνα σύστημα θνῆσκον, ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν σκηνήν, καθὼς ὁ φεουδαλισμὸς ἀπεχώρησε πρὶν ἀπὸ μερικοὺς αἰῶνας.

Τοὐναντίον, ὁ σύγχρονος Ἀμερικανικὸς καπιταλισμός, μὲ τὸν μοναδικὸν συνδυασμὸν δημοσίας προσπαθείας καὶ ἰδιωτικῆς ἀνταγωνιστικῆς ἐπιχειρήσεως, εἶναι δυναμικός, προοδευτικὸς καὶ ἐν πλήρει ἐξελίξει. Δυνατόν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, νὰ ἐμφανίζῃ διακοπὰς ἢ ἀδυναμίας. Εἶναι ὅμως ἱκανὸς διὰ πολὺ μεγαλύτερα ὕψη ἀπὸ ὅσα εἶδε ποτὲ ἢ ἐφαντάσθη ὁ κ. Κρούστσεφ.

Μποροῦμε νὰ κερδίσωμε. Διότι ἐξακολουθοῦμε νὰ εἴμεθα ἡ μεγαλυτέρα χώρα τοῦ κόσμου. Μολονότι δὲ ὁ κ. Κρούστσεφ μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ ἔθνος του, ὅπως τὸ δικό μας, εἶναι ἐπίσης ἑστία γενναίων, ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ δικό μας ἔθνος —καὶ ὄχι ἡ Ρωσία— εἶναι ἀκόμη ἡ χώρα τῶν ἐλευθέρων. Καὶ αὐτό, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, κάνει κάποια διαφορά...

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΕΖΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛΙΔΟΣ

δρίου τοῦ Λένινγκραντ, τὸν περασμένο Αὔγουστο, προσκεκλημένοι τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ, στὸ θέρετρό του στὴν Γκάγκρα, στὸν Εὔξεινο Πόντο, στὰ σύνορα Γεωργίας καὶ Καυκάσου.

Ὅτι εἶχε ὑπογραφῆ ἡ Συμφωνία τῆς Μόσχας γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Ὁ Νικήτα Κρούστσεφ μᾶς μίλησε, στοὺς Εὐρωπαίους συγγραφεῖς, γιὰ πολλά: μὲ σαρκασμό, μὲ εἰρωνεία, μὲ ὠμότητα. Εἶπε γιὰ τὴν σοβιετικὴ ἐπανάσταση, γιὰ τὸν Στάλιν, γιὰ τοὺς Ἄγγλους, γιὰ τοὺς Κινέζους, γιὰ τὶς διαφορές τους, γιὰ τὰ πάθη τους. Ἕνα μονάχα πρόσωπο ἔμεινε ἔξω ἀπ' τὸ χιοῦμορ καὶ τὸ σαρκασμό του: ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ. «Ὁ Αἴζενχάουερ εἶναι ὁ φτωχὸς καὶ ὁ Τζὼν Κέννεντυ εἶναι ὁ πλούσιος, εἶπε μιὰ στιγμή. Ἀλλὰ ὁ Αἴζενχάουερ εἶναι ὁ συντηρητικός, ὄχι ὁ Κέννεντυ». Ἔβλεπε τὸν Κέννεντυ ὡς ἐγγύηση τῆς εἰρήνης.

Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ, νέος, εὐτυχής, ἐλπίδα τοῦ κόσμου, εἶχε σταθῆ, ὅσο ζοῦσε, πλάϊ στὸν Ἀβραὰμ Λίνκολν, ἐναντίον τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, κοντὰ στοὺς νέγρους. Εἶχε στείλει τὰ ὁμοσπονδιακὰ στρατεύματα νὰ παρασταθοῦν τοὺς νέγρους τοῦ Νότου νὰ φοιτήσουν στὰ πανεπιστήμια, πρᾶγμα ποὺ τὸ ἐμπόδιζε ὁ φανατισμὸς τῶν λευκῶν νοτίων. Ἔτσι νέος, εὐτυχής, ἀνάμνηση τοῦ κόσμου, δολοφονημένος ὅπως καὶ ὁ Λίνκολν, νεκρὸς πλάϊ του, μὲς στὴν Ἱ νεκρὸς πλάϊ του, μὲς στὴν Ἱστορία. Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ὁ κόσμος θὰ τοὺς θυμοῦνται πάντα ἔτσι: τὸν ἕνα πλάϊ στὸν ἄλλον.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

ΛΥΝΤΟΝ ΤΖΟΝΣΟΝ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἐθνικὰς διαφορὰς μας ἐπὶ τῆς Γῆς. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόκειται νὰ καταστήσωμεν τὸ Διάστημα προπύργιον τῆς εἰρήνης, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δύνανται καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ συμμερισθοῦν τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν».

Ἀποτέλεσμα τῆς προτάσεώς του ὑπῆρξεν ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κογκρέσσου υἱοθέτησις ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἄποψιν ὅπως τὰ ἔθνη ὅλου τοῦ κόσμου «ἀναλάβουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐκπόνησιν σχεδίων διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἄπω Διαστήματος, θέσουν ἐκτὸς νόμου τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἄπω Διαστήματος διὰ σκοποὺς στρατιωτικῆς ἐπεκτάσεως καὶ καταβάλλουν προσπαθείας ὅπως αὐξηθοῦν αἱ γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου περὶ τὸ Διάστημα μὲ σκοπὸν τὸ καλὸν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος μᾶλλον παρὰ τὸ καλὸν ἑνὸς μόνον ἔθνους ἢ μιᾶς μόνον ὁμάδος ἐθνῶν».

Ἡ παρελθοῦσα δρᾶσις τοῦ κ. Τζόνσον εἰς τὴν Γερουσίαν εἶναι ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτος εἶναι πλήρως ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἰδέαν τῆς προωθήσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ τοῦ πνεύματος καλῆς θελήσεως.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκλογήν του, διὰ πρώτην φοράν, ὡς γερουσιαστοῦ τὸ 1948, ὑπεστήριξε σθεναρῶς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 σημεῖον τοῦ προγράμματος τοῦ Προέδρου Τρούμαν περὶ τεχνικῆς βοηθείας εἰς ἄλλας χώρας.

Προγενεστέρως, τὸ 1947, ὡς μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων εἶχεν ὑποστηρίξει τὸ Σχέδιον Μάρσαλλ περὶ χορηγήσεως βοηθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Ὁ κ. Τζόνσον ἦτο γνωστὸς ὡς εἷς ἐκ τῶν πλέον σκληρῶς ἐργαζομένων μελῶν τοῦ Κογκρέσσου. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1955, ὑπέστη καρδιακὴν προσβολὴν λόγῳ τῆς ὁποίας τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ὅταν ἀνέλαβε πλήρως ἐπανέλαβε τὰ ἐν τῇ Γερουσίᾳ καθήκοντά του μὲ ἀνανεωμένας δυνάμεις.

Τὸ 1943, ὁ Λύντον Τζόνσον ἐνυμφεύθη τὴν Κλαούντια Ταίηλορ, ἡ ὁποία χαϊδευτικὰ ἀποκαλεῖται «Λέϊντυ Μπέρντ». Τὸ ζεῦγος Τζόνσον ἔχει δύο θυγατέρας, τὴν Λύντα Μπέρντ καὶ τὴν Λούση Μπαίηνς Τζόνσον. Ἡ κυρία Τζόνσον ἔλαβε μέρος εἰς τὰς προεκλογικὰς ἐκστρατείας τοῦ συζύγου της ἀπὸ τῆς πρώτης θητείας του εἰς τὸ Κογκρέσσον. Ἀνεμίχθη ἐπίσης ἐνεργῶς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, εἰς τοὺς τομεῖς τῶν σταθμῶν ραδιοφωνίας καὶ τηλεοράσεως.

Εἰς τὴν νεότητά του ὁ Λύντον Τζόνσον εἰργάσθη ὡς ἐπιστάτης διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν του εἰς τὸ πολιτειακὸν κολλέγιον τοῦ Σὰν Μάρκος τοῦ Τέξας. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του τὸ 1930 ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν εἰς Χιοῦστον Τέξας. Τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰ κοινὰ τὸν προώθησεν ὅπως ἀποδεχθῇ τὸν εἰς Οὐάσιγκτων διορισμόν του ὡς Γραμματέως τοῦ μέλους τοῦ Κογκρέσσου κ. Ρίτσαρντ Μ. Κλέρμπεργκ ἐκ Τέξας. Τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησεν ἐπὶ τριετίαν, κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐφοίτα εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τζώρτζταουν.

Ὅταν ἔγινεν ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Πὲρλ Χάρμπορ τὸ 1941, κατετάγη ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Ναυτικόν. Ὑπηρέτησεν ἐπὶ 8μηνον εἰς τὸν Εἰρηνικόν, μέχρις ὅτου ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ ἐξέδωσε διαταγὴν ἀπαγορεύουσαν εἰς τὰ μέλη τοῦ Κογκρέσσου ὅπως καταστάσσωνται εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΓΑΛΑΞΙΑ»
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ:
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΤΣΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΡΤΑΤΖΗΣ
ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΠΕΡ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ
ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ
ΔΗΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
ΔΗΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ
ΝΙΚΟΛΟ ΜΑΚΙΑΒΕΛΛΙ
ΑΡΤΟΥΡ ΚΑΙΣΛΕΡ
Α. ΤΖΟΟΥΝΣ
ΦΕΝΤ. ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ
ΤΖΕΗΜΣ ΧΙΛΤΟΝ
ΤΖΟΣΕΦ ΚΟΝΡΑΝΤ
ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ
ΕΡΜΑΝ ΕΣΣΕ
ΑΛΝΤΟΥΣ ΧΑΞΛΕΫ
ΣΚΟΤ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ
ΙΓΚΜΑΡ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
Τὰ καλλίτερα βιβλία στὶς φθηνότερες τιμὲς
Κεντρικὴ Πώλησις:
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΓΑΛΑΞΙΑ»

Γωνιά τοῦ Βιβλίου
Τηλεφ. 23-96
Βιβλία
Κάρτες
Ἀτζέντες
Ἡμερολόγια
Παιγνίδια
Χρήσιμα δῶρα
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16-ΠΑΤΡΑΙ

Ὁ αὐτοματισμὸς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Δυτ. Γερμανίας

ΚΟΛΩΝΙΑ. Εἰς τὴν Κολωνίαν παρὰ τὸν Ρῆνον, συνεκεντρώθησαν προσφάτως διευθυνταὶ σχολείων, καθηγηταὶ καὶ πολιτικοὶ — ἐκπολιτισμοῦ διὰ νὰ συζητήσουν σχετικῶς πρὸς τὴν «προγραμματισμένην διδασκαλίαν». Πεπεισμένοι καὶ μὴ ἐκάθηντο ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου, ἐξήταζον τὸ πρόβλημα τῆς αὐτομάτου μαθήσεως ἀπὸ γερμανικῆς ἀπόψεως, καὶ ἐπληροφοροῦντο, ἀκολούθως εἰς μίαν ἔκθεσιν μηχανῶν διδασκαλίας ὡς πρὸς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἡ ὁποία προκαλεῖ ἐπανάστασιν. Ἐντυπωσιακαὶ λέξεις, ὡς «ἐργοστάσιον σχολείου», «ἀλάμπης δίσκος διὰ τοὺς φοιτητὰς» καὶ «ἠλεκτρόνια» εἰς τὴν ἕδραν τῆς διδασκαλίας» ἐχαρακτήριζον μόλις πρὸ δύο ἐτῶν τὴν ἀρνητικὴν θέσιν τοῦ γερμανικοῦ κοινοῦ ἔναντι τῆς μεθόδου ταύτης. Εἰς τὸ συνέδριον τῆς Κολωνίας ἐν τούτοις συνεφωνήθη ὅπως εἰσαχθοῦν ἡ νέα αὐτὴ μέθοδος ἐκμαθήσεως δοκιμαστικῶς καὶ εἰς τὰ προγράμματα διδασκαλίας τῆς Γερμανίας.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, ὑπάρχει ἤδη ἀπὸ ἐτῶν μία παρομοία διαρρύθμισις διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθησαν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα: Τὸ «ἐργαστήριον ὁμιλίας» εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀννοβέρου. Ἐκεῖ παραδίδεται τὸ μάθημα ἀγγλικῆς διὰ μαγνητοφωνικῆς ταινίας καὶ ὁ διδάσκαλος διευθύνει ἐκ μιᾶς ἕδρας διὰ ἠλεκτρονικῆς ὁδηγήσεως τοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι κάθονται εἰς ἀριθμημένας καμπίνας ἐξ ὑάλου. Ἐπὶ τῆς ταινίας τοῦ μαγνητοφώνου, συζητεῖ ὁ καθηγητὴς τὸ ἐκτεταμένον πρόγραμμα, καὶ κατόπιν ἑκάστης φράσεως ἀκολουθεῖ μία ἀνάλογος παῦσις. Τὴν μαγνητοφωνημένην ταύτην ταινίαν ἀκούει ὁ μαθητὴς διὰ τῶν ἀκουστικῶν. Ἀμέσως μετὰ τὸν διδάσκαλον ὁμιλεῖ οὗτος ἐπὶ τῆς φράσεως τῆς ταινίας, τὴν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἀκούει τὴν ἐπανάληψιν. «Σβύνει» ὅτι δὲν τοῦ ἀρέσει καὶ ἀρχίζει ἐκ νέου —ἕως ὅτου κατορθώσῃ νὰ ἀντιγράψῃ ἀκριβῶς τὸν διδάσκαλον. Δεδομένου δὲ ὅτι αἱ ταινίαι αὗται εἶναι τεσσάρων διόδων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθοῦν «τὰ ἴχνη τοῦ διδασκάλου». Ὁ διδάσκαλος ἐπιτηρεῖ ἐκ τῆς ἕδρας τὰς προόδους, ἐπικοινωνεῖ μεθ' ἑνὸς ἑκάστου μαθητοῦ, δύναται δὲ νὰ ἐπέμβῃ διορθώνων. Τοιουτοτρόπως διαμορφοῦται διὰ κάθε μαθητὴν προσωπικῶς τὸ δυσχερέστερον τμῆμα τῆς ὁμιλίας τοῦ μαθήματος, ἡ βραδεῖα ἐξέλιξις μιᾶς αὐξανομένης ἐπιδεξιότητος εἰς τὴν ὁμιλίαν. Ἡ πεῖρα ἐδίδαξε ὅτι κάθε λέξις καὶ κάθε φράσις πρέπει νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἐπαναληφθῇ τὸ ὀλιγώτερον 50 φορὰς προτοῦ «καθήσουν» οἱ μαθηταί. Τοῦτο θὰ ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸ σύνηθες μάθημα. Εἰς τὴν Κολωνίαν συνεφώνησαν ὅπως τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διδασκαλίας χρησιμοποιηθῇ μόνον διὰ σαφῆ συστήματα, ὡς διὰ τὴν ἐκμάθησιν τὴν ἀναγνώσεως, ξένων γλωσσῶν, μαθηματικῶν ἐν μέρει δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ Σ.Ε.Κ.

Ὠτομοτρίς: Δι' Ἀθήνας: 2.47 π.μ., 6.10 π.μ., 8.24 π.μ., 12.32 μ.μ., 4,57 μ.μ., 7.24 μ.μ., (ταχεῖα). Διὰ Καλάμας: 2.23 π. μ., 6.10 π. μ. 12.02 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π.μ. 9 10 π.μ., 12.02 μ.μ. 1.28 μ.μ., (ταχεῖα) 4.55 μ.μ. Διὰ Πύργον — Ὀλυμπίαν: 9.10 π.μ., 1.28 μ.μ. (ταχεῖα), 7.30 μ.μ. Διὰ Δερβένι: 7 μ.μ. Διὰ Καλάβρυτα: 2.47 π.μ., 12.32 μ.μ., 4.57 μ.μ.

Ἀτμήλατοι: Διὰ Καλάβρυτα καὶ Ἀθήνας 11.24 π.μ. καὶ 3.50 μ.μ. διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.

Καλυδών: 5.35 π.μ., 1.35 μ.μ. καὶ 5.35 μ.μ.

Πούλμαν δι' Ἀθήνας: 5.40, 7.10, 9, 10, 11.40, 12 π. μ., 1.45, 3, 6.15 μ. μ.

Διὰ Ζάκυνθον: 11.25 π. μ.

Δι' Ἀργοστόλιον: 2 μ. μ.

Διὰ Πύργον, Φιγαλίαν, Κυπαρισσίαν καὶ Χώραν: 12.40 μ.μ.

2ον Κ.Τ.Ε.Λ. ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ (ΜΕ ΠΟΥΛΜΑΝ)

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ: 5, 6, 7.30, 9, 10.30, 11.30 π. μ., 12.30, 1.30, 3, 5.30, 7.30, 11 μ. μ.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: 6.30, 7.30, 8.30, 10, 11, 12.30 π. μ., 1.30, 2.30, 3.30, 5, 6.30, 8.45 μ. μ.

ΔΙΑ ΠΥΡΓΟΝ: Τηλ. 39—97. 6.30, 8.10, 11.30 π. μ. 1, 3, 2.30, 6, 7.30 μ. μ.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ: 6.15, 7, 8 9.30, 11 π. μ., 1, 3,5, 7, μ. μ.

ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: Τηλ. 29—73 6.45, 8, 9, 10, 10.30 11, 11.30, 12 π. μ., 12.30, 1, 1.30, 2.15 3.15, 4.15, 5.15, 6.15, 7.15, 8.15 μ. μ.

ΔΙ' ΑΧΑΪΑΝ — ΒΑΡΔΑΝ: Τηλ. 35—02: 6.30, 7.15, 8.15 9, 10, 11, 12 π. μ., 1.30, 3, 4.30, 6.15, 8 μ. μ.

ΔΙΑ ΒΛΑΣΙΑΝ — ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ: Τηλ. 36—01: 5.45, 7.45, 9.30 π. μ., 3.30 μ. μ.

ΕΚ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ: 6.15, 9 11 π. μ., 4.30 μ. μ.

ΔΙΑ ΔΑΦΝΗΝ— ΜΑΖΕΪΚΑ — ΑΡΟΑΝΕΙΑΝ: 9.30 π.μ.

ΔΙΑ ΔΑΦΝΗΝ — ΛΕΙΒΑΡΤΖΙΟΝ: Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, Κυριακὴν 12.30 μέσω ὁδοῦ 111.

ΔΙΑ ΔΑΦΝΗΝ — ΑΡΟΑΝΕΙΑΝ: Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν 12.30 μέσω ὁδοῦ 111.

ΔΙΑ ΕΡΥΜΑΝΘΕΙΑΝ — ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ: 11 π. μ., 4 μ. μ.

ΔΙΑ ΚΑΡΠΕΤΑ 8.30 π. μ.

ΔΙΑ ΛΙΒΕΡΙΖΑ — ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 7.45.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΠΩΣ ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΘΟΥΝ ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΘΑ ΛΕΙΨΗ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ δημοσιευθέντα στατιστικὰ στοιχεῖα προκύπτει, ὅτι τόσον ἡ οἰκόσιτος ὅσον καὶ ἡ νομαδικὴ κτηνοτροφία μας ἐξελίσσεται μὲ πολὺ βραδὺν ρυθμόν, παρ' ὅλας τὰς ἐνισχύσεις ποὺ παρέσχε τὸ κράτος διὰ τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν πρόοδόν της καὶ παρ' ὅτι αἱ ἐδαφολογικαὶ καὶ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι τῆς χώρας μας εἶναι πολὺ εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της.

Πόσην σημασίαν θὰ εἶχεν μία ἀξιόλογος κτηνοτροφία εἰς τὴν διατροφὴν καὶ εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐν γένει οἰκονομίαν, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν. Δὲν εἶναι ἄλλως τε αὐτὸς ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος, ἀλλὰ νὰ ἀναζητήσωμεν ποῖα εἶναι τὰ αἴτια καὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὸν κατὰ τὴν ταπεινήν μας γνώμην τρόπον θεραπείας αὐτῶν.

Ἐν πρώτοις τὰ περιθώρια ὄχι κέρδους, ἀλλὰ πλουτισμοῦ τῶν τυροκόμων εἶναι ἀνυπολόγιστα. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ διατηροῦντες τυροκομεῖα πληρώνουν τὸ γάλα μίαν δραχμὴν καὶ περισσότερον κατὰ κιλὸν ἀπὸ τὴν τιμὴν ἀσφαλείας ἀποδεικνύει πόσον μεγάλα περιθώρια κέρδους ἔχουν. Τὴν τιμὴν ὅμως αὐτὴν προσφέρουν σὲ πολὺ λίγους κτηνοτρόφους ποὺ δὲν ἔχουν ὑποχρεώσει τὸ γάλα τους πρὸ τῆς παραγωγῆς δηλαδὴ δὲν ἔχουν πάρει προκαταβολὴ ἀπὸ τὸ ἀφεντικό. Αὐτοὺς ποὺ δανείζονται κατὰ τὸν Σεπτέμβριο κανένα χιλιάρικο, τοὺς τὸ πληρώνουν ὅσο βαστάει ἡ ψυχή τους.

Ἔρχεται κατόπιν ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ζωεμπόρων πρὸ πάντων στὰ βοοειδῆ. Πληρώνουν μόνον τὸ κρέας. Τὰ τέσσερα κομμάτια, κεφάλι, δέρμα, πόδια καὶ ἐντόσθια τὰ παίρνουν δωρεάν, μὴ δικαιουμένου τοῦ παραγωγοῦ οὐδ' ἑνὸς κιλοῦ πατσᾶς γιὰ νὰ φάνε τὰ παιδιά του.

Καὶ τρίτον εἶναι ἡ ἔλλειψις κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὑπάρχει κτηνιατρικὴ ὑπηρεσία, ἀλλὰ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον λειτουργεῖ εἶναι δῶρον ἄδωρον, διότι ἂν ἀρρωστήσῃ μιὰ ἀγελάδα σὲ χωριὸ ἤχρειασθῇ ἐπέμβασιν λόγῳ δυστοκίας, θὰ τὸ σκεφτῇ ὁ νοικοκύρης νὰ καλέσῃ τὸν κτηνίατρο, γιατὶ πρέπει νὰ πληρώσῃ 500—700 δραχ. ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, αὐτοκίνητο καὶ ἐπίσκεψι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φάρμακα ποὺ ἀσφαλῶς θὰ χρειασθοῦν.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ κάτωθι μέτρα:

1. Νὰ αὐξηθῇ ἡ τιμὴ ἀσφαλείας τοῦ γάλακτος.
2. Νὰ ὑποχρεώνονται οἱ ζωέμποροι νὰ πληρώνουν ὅ,τι ἀγοράζουν, ἤτοι κρέας, δέρμα, κεφάλι, ἐντόσθια, πόδια.
3. Οἱ κτηνίατροι νὰ ἀμείβωνται ἱκανοποιητικὰ ἀπὸ τὸ Κράτος, νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν των ἕνα τζὶπ καὶ νὰ μὴν παίρνουν ἐπίσκεψιν, τὰ δὲ φάρμακα διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ζώων νὰ χορηγοῦνται εἰς χαμηλὴν τιμήν.
4. Νὰ ἐπανδρωθοῦν τὰ ἱδρυθέντα καὶ παραμένοντα κλειστὰ κτηνιατρεῖα εἰς τὴν ὕπαιθρον (ὡς Χαλανδρίτσης κλπ.) καὶ νὰ ἱδρυθοῦν καὶ νέα τοιαῦτα.

ΔΗΜ. ΟΡΦΑΝΟΣ
Ριόλος

Κριτικὴ Θεάτρου

ΣΤΟ "ΑΜΙΡΑΛ,,

Ρ. καὶ Μ. ΠΕΤΓΟΥΗ: «Ἕνας ἄγνωστος»

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΣΕΩΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Συγγραφικὴ δυάς, πατέρας καὶ γυιός. Γνώστης τοῦ θεάτρου ὁ πρῶτος, παληὸς ἠθοποιὸς τῆς ἀγγλικῆς σκηνῆς, ἔδωσε ἀπὸ τὸ 1921 μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἔργα δραματικῆς ὑφῆς. Ὁ πρωτότυπος τίτλος τοῦ «Ἀγνώστου» εἶναι ὁ «Παράγων» καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ μεταπολεμικὰ ἔργα τοῦ συγγραφέα. Μεταπολεμικὴ ἄλλωστε εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσί του, ποὺ πλέκεται ἀκριβῶς μετὰ τὸν τελευταῖο μεγάλο πόλεμο, ποὺ ἄφησε τόσα κοινωνικὰ προβλήματα, τόσα ἐρωτήματα, τόσο χάος...

Ἐκεῖνο ποὺ πρῶτα διαφαίνεται ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἔργου εἶναι ἡ τέλεια δομή του, ὁ πηγαῖος του διάλογος, ἡ τεχνική του ἐξέλιξι, ποὺ δὲν φεύγει ποτὲ ἀπὸ τὴ φυσικὴ πορεία, ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Νοιώθεις ἀμέσως πὼς ἔχεις νὰ κάνῃς μὲ δοκιμασμένους τεχνίτες τοῦ θεατρικοῦ λόγου. Ἔπειτα, αὐτὰ τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου εἶναι ἰδιότυπα, φαίνεται πὼς τέθηκαν ἔπειτα ἀπὸ ἐκλογὴ θετικὴ καὶ ὑπολογισμένη γιὰ νὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία στοὺς συγγραφεῖς νὰ φτάσουν στὸ σκοπό τους.

Πρῶτα — πρῶτα ὁ πατέρας καὶ σύζυγος, αὐτὸς ὁ πλούσιος τυφλὸς Σὲρ Ρώουλυ ἔχει πάθει μιὰ ἀκατανίκητη καὶ διαρκῆ μανία νὰ ἱδρύῃ λέσχες γυμναστήρια στὴ μνήμη τοῦ χαμένου στὸν πόλεμο παιδιοῦ του... Ἄλλος σκοπὸς δὲν ὑπάρχει πειὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν. Ἔχει γίνει ὁ ζωντανὸς διαφημιστὴς τοῦ ἡρωϊκοῦ παιδιοῦ του μὲ τὰ λεπτά του. Μέσα στὸ σπιτικό του ὅλα ἔχουν μεταβληθῆ. Ὁ χαμὸς τοῦ στρατιώτη ἔχει ἀλλάξει τὰ πάντα. Ἡ νεαρὴ γυναῖκα του Ἀγγέλα θὰ βρῆ τὴν ὥρα νὰ δώσῃ τὸν ἑαυτό της σ' ἕνα δεύτερο ἄντρα, τὸν Μὰξ Ὄλιβερ, κι' ἡ δακτυλογράφος Τζόαν ἔχει πειὰ ἐλεύθερο τὸ δρόμο γιὰ νὰ παντρευτῆ τὸν πλούσιο Ρώουλυ. Μονάχα ἡ θεία Τζέσσικα μένει ἀκέραια. Θυμᾶται τὸ ἀνηψάκι της καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ πνεῦμα του γιὰ νὰ ἡρεμήσῃ τὴν καρδιά της. Οἱ συγγραφεῖς κυρίως, τοποθετοῦν στὸ ἔργο τους τὸ πρόβλημα ποὺ καὶ ἄλλοι συνάδελφοί τους παληότερα χειρίσθηκαν. Τί γίνεται ἂν ὁ νεκρὸς στρατιώτης γυρίσῃ μιὰ μέρα στὸ σπίτι του... Ὁ θάνατός του εἶχε ἀλλάξει τόσα πράγματα. Κάθε πρόσωπο ποὺ ἄφησε πίσω του φεύγοντας γιὰ τὸ μέτωπο, ἔχει πάρει μιὰν ἄλλη γραμμὴ πορείας. Οἱ νεκροὶ μὲ τοὺς νεκρούς... Ἡ ζωὴ ἔχει τὶς ἀπαιτήσεις της. Ὁ ζωντανὸς δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ πεθάνῃ... Θάρθῃ λοιπὸν ὁ νεκρὸς καὶ θὰ βρῆ τόσες ἀλλαγές... Θάρθη καὶ θὰ νοιώσῃ μιὰ παγερὴ ἀτμόσφαιρα νὰ τὸν κυκλώνῃ. Εἶναι πειὰ ὁ ἀνεπιθύμητος. Κάποιος ἄλλος ἔχει πάρει τὴ θέσι του στὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας του... Ὁ πατέρας του; Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὸν θὰ κάνῃ κακὸ γιατὶ εἶχε καύχημα τὸ θάνατο τοῦ παιδιοῦ του στὸ μέτωπο... Τὰ σχέδιά του θὰ τ' ἀνατρέψῃ ὁ γυρισμός... Δὲν θὰ τὸ δῇ μὲ καλὸ μάτι... Καὶ τὸ χειρότερο..." Ὅταν αὐτὸς ὁ γυρισμὸς δὲν εἶναι τίμιος... Δὲν εἶναι γυρισμὸς ἑνὸς χαμένου στρατιώτη, ἑνὸς στρατιώτη ποὺ ἔχασε τὴ μνήμη του καὶ τὴν ξαναβρῆκε ἑνὸς ἔνδοξου στρατιώτη. Ἀντίθετα, ὁ γυρισμὸς αὐτὸς εἶναι ἑνὸς ντροπιασμένου ἀνθρώπου, ποὺ ἐγκατέλειψε τὴν γραμμὴ τῆς τιμῆς... Ὁ κόσμος τοῦ ἰδανικοῦ χάνεται μὲ μιᾶς ἀπὸ τὸν πατέρα. Βλέπει τὸ παιδί του σὰν ξένο, σὰν κάτι ποὺ τὸν ντροπιάζει. Ἦταν προτιμότερο νὰ μὴν εἶχε γυρίσει λοιπόν... Καὶ τώρα — τὸ κυριώτερο — θὰ ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ τὸ θρίαμβό του, τὴ διαφήμισι τοῦ δραματικοῦ θανάτου τοῦ παιδιοῦ του. Θὰ γινόταν λοιπὸν γελοῖος... Δραματικὲς εἶναι οἱ στιγμὲς μεταξὺ πατέρα καὶ γυιοῦ. Δραματικὲς καὶ σὲ σημεῖον ἀπίθανες. Εἶναι ποτὲ δυνατὸ ὁ πατέρας νὰ προτρέπῃ σὲ θάνατο τὸ παιδί του; Ὁ Ρώουλυ φτάνει ὡς ἐκεῖ. Προτιμᾶ νὰ δῇ πεθαμένο τὸ γυιό του, παρὰ νὰ τὸν ξαναπάρῃ κοντά του... Τὸ ἔργο ἔχει πολὺ συγκινητικὲς στιγμές. Οἱ χαρακτῆρες ἀναλύονται μὲ δύναμι. Ὁ ἄνθρωπος ξεσκεπάζει τὸν ἐσωτερικό του κόσμο. Ὁ θεατὴς χαίρεται τὴ μαστοριὰ τῶν συγγραφέων... Τὸ ἔργο ἀνήκει στὴ σειρὰ αὐτῶν, ποὺ ἂν δώσῃς τὸ τέλος θὰ χάσουν τὴ χάρη τους. Ἡ λύσι εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα. Κι' ἐκεῖ ἐπιμένουν οἱ συγγραφεῖς νὰ δώσουν τὸ ἅπαν τῆς δραματικῆς τους τέχνης.

Ὁ θίασος ἔδωσε τὴν ψυχή του γιὰ νὰ ζωντανέψῃ αὐτὸ τὸ δρᾶμα. Ὁ Κώστας Πλούμπης ἔπαιξε στὴν πρεμιέρα — ὁ Καροῦσος ἔτυχε ν' ἀσθενήσῃ — μὲ καταπληκτικὴ κατανόηση τοῦ ρόλου, τὸν τυφλὸ καὶ πλούσιο πατέρα. Ἡ ἔκπληξι μεγαλώνει διότι ὁ ἠθοποιὸς αὐτὸς δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ νὰ κάνῃ τὶς ἀπαιτούμενες πρόβες. Ἀργότερα εἴδαμε καὶ τὸν Καροῦσο, στὸν ἴδιο ρόλο. Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἔπαιξε μὲ πειστικότητα, αὐτοπεποίθησι, καὶ περισσότερη δραματικότητα. Ἡ Σμαρούλα Γιούλη ἐτοποθέτησε τὴν Τζόαν, τὴν γυναῖκα τοῦ τυφλοῦ μὲ διακριτικότητα. Ἡ Δέσποινα Νικολαΐδου ἦταν μιὰ συμπαθητικότατη Ἀγγέλα, μὲ πολλὲς καλὲς στιγμὲς λόγου καὶ ὑποκριτικῆς. Ἡ Λουΐζα Ποδημάτα, σὰν Τζέσσικα, στάθηκε ὑποδειγματική. Χαρακτηριστικὰ ἔδωσε τὸν Λόρδο Κλέϋτον ὁ Γιώργος Νέζος. Ὁ Γιώργος Τσιτσόπουλος εἶναι ἕνας καλὸς Μὰξ Ὄλιβερ. Ὁ Ἀνδρέας Μπάρκουλης ἱκανοποίησε σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ τῆς ὑποκρίσεώς του ὡς χαμένος στρατιώτης. Πολὺ καλὸ τὸ σκηνικὸ τοῦ κ. Μάριου Ἀγγελόπουλου.

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,
προτοῦ ντύσετε τὸ σπίτι σας μὲ κουρτίνες—στὸρ ντιβανοκαλύμματα, σεμὲν καὶ λοιπά, ἐπισκεφθῆτε καὶ συμβουλευθῆτε τὸ Κατάστημα «ΜΥΣΤΡΑΣ».
Ἀγ. Νικολάου 7, Πάτραι

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ
(Μυθιστόρημα)
● Τρυφερὸ ἐρωτικὸ ρομάντζο ποὺ καταλήγει σὲ ἐναγώνιο γαμήλιο ἕνωσι
● Ἔντονα ρεαλιστικόν, συναρπαστικόν
● Ἀφήνει τὶς ὡραιότερες ἀναμνήσεις καὶ δημιουργεῖ πολλὰ ἐρωτηματικὰ καὶ συζητήσεις
● Ἕνα θαυμάσιο βιβλίο, τῆς ἐκδοτικῆς Ἑταιρίας «Μέλισσα» (Ἀθηνῶν)
Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν Πατρῶν

Παιδιά!
Ὅλα τὰ σχολικά σας βιβλία καὶ ὅλα τὰ σχολικά σας εἴδη σὲ καλὲς ποιότητες καὶ τιμὲς θὰ τὰ ζητήσετε στή:
"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ
ΤΗΛ. 23-96 - ΠΑΤΡΑΙ